

เผาหญ้า ขยะ

หรือสิ่งอื่นๆ ในที่ดินของตนเอง

การกำจัดขยะมูลฝอย หญ้าหรือสิ่งอันไม่พึงประสงค์ใดๆ ในที่ดินนั้นของตนเองนั้น ชาวบ้านหลายๆ คนมักนิยมใช้วิธีการใช้เชื้อเพลิงจุดเผาเพราะเป็นวิธีที่ได้ผลอย่างรวดเร็วและเสียค่าใช้จ่ายน้อย โดยเฉพาะเกษตรกร เมื่อหมดฤดูกาลเพาะปลูกแล้ว ก็จะต้องทำการเผาฟางข้าว ต้นหรือซังข้าว ข้าวโพด หรือเศษไม้ใบหญ้า หรือเปลือกหรือกากของพืช เพื่อเตรียมการทำการเพาะปลูกใหม่ในฤดูกาลต่อไป ซึ่งการกำจัดเศษซากพืชหรือขยะด้วยวิธีนี้ นอกจากจะทำให้เกิดปัญหาโลกร้อนแล้ว ยังก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญกับเจ้าของที่ดินข้างเคียงเนื่องจากกลุ่มควันฝุ่นละอองจากขี้เถ้า และยิ่งอาจก่อให้เกิดเพลิงไหม้ลุกลามไปยังที่ดินข้างเคียงอีกด้วย ซึ่งการกระทำเหล่านี้มีกฎหมายอัตราโทษไว้ ตามระดับของความร้ายแรงแห่งการกระทำ ดังนี้

1. หากการเผาหญ้า หรือขยะ หรือสิ่งอื่นใดในที่ดินของตนเองนั้น ยังไม่รุนแรงถึงขั้นที่อาจจะเป็นอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่น กล่าวคือ ยังไม่ถึงขั้นที่จะน่ากลัวว่าไฟนั้นจะลุกลามไปก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของบุคคลอื่น เป็นแต่เพียงก่อให้เกิด กลิ่น แสง สี เสียง รังสี ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ แก่ผู้ที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง เช่น มีฝุ่นควันลอยและเศษขี้เถ้าไปเข้าไปเข้าบ้านใกล้เคียงเป็นจำนวนมาก ทำให้ผู้ที่อยู่อาศัยในบ้านได้รับความเดือดร้อนรำคาญ เช่นนี้ ตามกฎหมายกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งห้ามเป็นหนังสือให้เจ้าของที่ดินผู้เผาหยุดกระทำการดังกล่าวได้ และยังสามารถกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันเหตุรำคาญที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เช่น ห้ามมิให้ทำการเผาอีกต่อไป และหากเจ้าของที่ดินผู้เผายังฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ก็จะมีความผิดอาญา โดยมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือนหรือปรับ ไม่เกิน 25,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 25 ,26,28,74)

2. หากการเผาหญ้าหรือขยะหรือสิ่งอื่นใดในที่ดินของตนเองนั้น มีความรุนแรงถึงขั้นที่ “น่าจะ” เป็นอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่น เช่น จุดไฟแล้วไม่ดูแล ปล่อยให้ไฟลุกลามจนเพื่อนบ้านต้องเรียกรถดับเพลิงมาดับไฟ เพราะไฟใกล้จะไหม้ถึงบ้านเพื่อนบ้าน เช่นนี้เจ้าของที่ดินผู้เผาจะมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 220 ซึ่งมีต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท ทั้งนี้ โดยที่ไม่ต้องเกิดเพลิงไหม้หรือความเสียหายขึ้นจริงๆ เลย เพียงแต่น่าจะเกิดก็เป็นความผิดตามมาตรา 220 แล้ว และหากเกิดอันตรายขึ้นแก่ทรัพย์สินหรือบุคคลอื่นจริงๆ ผู้กระทำก็ต้องรับโทษหนักขึ้น ตามมาตรา 218 ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือมาตรา 224 เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต ถ้าเป็นเหตุให้บุคคลอื่นรับอันตรายสาหัส ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี ยกเว้นหากทรัพย์สินที่เกิดเพลิงไหม้หรืออาจจะเกิดเพลิงไหม้นั้น มีราคาเล็กน้อย ผู้กระทำก็จะได้รับโทษเบาลงตามมาตรา 223 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

3. หากลักษณะการเผาหญ้าหรือขยะหรือสิ่งอื่นใดในที่ดินของตนเองนั้น ผู้กระทำยอมเล็งเห็นผลได้อยู่แล้วว่า ลักษณะการจุดไฟเผาของตนอาจก่อให้เกิดเพลิงไหม้แก่ทรัพย์สินของบุคคลอื่นได้อย่างแน่นอน เช่นจุดไฟในลักษณะที่ใกล้เคียงกับบ้านหรือทรัพย์สินของผู้อื่นอย่างมาก ในช่วงที่ลมแรง เช่นนี้ผู้กระทำผิดย่อมมีความผิดฐานวางเพลิงเผาทรัพย์สินผู้อื่นโดยเจตนาเล็งเห็นผล ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 217 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาท ถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือมาตรา 218 แล้วแต่กรณี

